

var Nøre i Byen i Anledning af de Bestyrelser — lad mig kalde det saaledes — som man udshlyngede mod ham, saa sagde jeg: Det lader til, at den unge Mand ikke befinder sig vel i Byen, aldenstund han er kommen i Uraad med flere af Byens Medlemmer, og da vi have fuldkommen Raadighed til at forflytte ham, saa er det bedre, at vi gjøre dette og forfætte ham til et Sted, hvor han kan komme i bedre Forhold. Saaledes forholder Sagen sig, og det har Administrationen fuldkommen Ret til at gjøre. Forholdet er jo nemlig dette, at Funktionærer i hans Stilling ikke blive kaldede til en vis Bestilling, men blive ansatte i en vis Lønningssklasse med den udtrykkelige Bemærkning i Reglementet, at han er pligtig til at tage Ophold, hvor det forlanges, og at udføre de Funktioner, som blive ham paalagte. Det er altsaa Administrationens Ret at forflytte en Assistent derhen, hvor man anser ham for bedst skikket til at gjøre Tjeneste, navnlig af Hensyn til Administrationen, uden at Administrationen behøver at give nogen Medbegjærelse for Grundene, hvorfor han bliver forflyttet. Det er ogsaa en fejl Opfattelse, naar man betragter hans Forflyttelse til Bordingborg som en Straf. Dette er ingenlunde Tilfælde. Han blev ansat i Bordingborg ganske under de samme Vilkaar, hvorunder han var ansat i Korsør lige indtil det, at han blev befuldmægtiget til at udføre Forretninger ved Dampfergen, som nu gaar der, ligesom det ogsaa var Hensigten i Korsør at beskæftige ham med Sager, som angik Dampfergen. Nei, Sagen er den, at de Herrer Assisterer som sagt ikke ere antagne til en vis bestemt Bestilling, men til en vis Lønningssklasse, og de kunne saaledes forflyttes af mange forskjellige Grunde. De kunne forflyttes af Grunde, som ere hentede fra deres egne personlige Ønsker, og man kan ogsaa forflytte en Assistent af den Grund, at han ikke er skikket til den Tjeneste, han for Tiden besørger, hvorfor man vil lade ham prøve en anden Tjeneste ligesom han naturligvis ogsaa kan forflyttes af Hensyn til, at man vil forskaffe ham en saadan yderligere Uddannelse, som kan gjøre ham mere skikket til de forskjellige Tjenestebesørgelser. Det er altsaa i Enhold til denne Administrationens Ret, at den paagjældende Person er bleven forflyttet fra det ene til det andet Sted, uden at der derved er tilføjet nogen Straf, idet man kun har taget Hensyn til, hvad der maatte antages at være tjenligt for den paagjældende Person, for at han kunde komme til at leve i et roligt og godt Forhold mellem de Mennesker, som han kom til at leve sammen med.

Jeg vil spørge de ærede Medlemmer, som interessere sig saa meget for denne Sag, hvorledes de mene, at Administrationen skulde kunne holde Orden i Bestyrelsen, dersom Forholdet skulde være det, at man, hver Gang en Assistent blev forflyttet, var berettiget til at erklære sig om Grunden, hvorfor dette var sket? Man har insinueret, at nærværende Forflyttelse var sket af politiske Grunde, men det er saa langt fra Tilfælde, at jeg end aldrig har tænkt derpaa. Hvorledes vilde det være, naar man havde Ret til at blande sig i Sagen, fordi en Assistent i fuld Overensstemmelse med de Vilkaar, hvorunder han er ansat, bliver sendt hen til et andet Sted. Der vilde jo følge deraf, at man ligesaa godt kunde spørge, hvorfor man ikke havde flyttet ham, naar man syntes, det havde været bedre, eller spørge hvorfor er han ansat eller ikke ansat. Det vilde være en Omgangsmaade, som vilde være aldeles dræbende for Administrationen og for det høie Thing, om man vilde blande sig deri. Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Hulommelsesfeil, idet han refererede de saa Ord, som jeg havde bemærket herom under den anden Sags Behandling. Jeg blev overrasket ved, at man brød ind paa mig med Spørgsmaal om, hvorfor jeg havde flyttet den paagjældende Assistent. Jeg svarede, at jeg blev overrasket ved at blive interPELLERET om dette, som i Virkeligheden slet ikke stod paa Dagsordenen. Den høiterede Formand svarede derpaa — jeg fik ikke Leilighed til at ripostere — at det berøede paa ham, hvad der skulde forhandles eller ikke forhandles. Jeg skal ikke udtale nogen Bemærkning i den Anledning, men jeg skal kun sige, at jeg ikke vil indlade mig paa og ikke ønsker at gjøre Rede her for dette efter min Mening rent administrative Anliggende. Det ærede Medlem, som vistnok har Bladet hos sig, vil kunne oplæse mine Ord ved den Leilighed og vil let kunne oplyse, om jeg nu har refereret Tanken rigtig eller ikke. Jeg har allerede sagt, at jeg ikke var rede til at ville indlade mig paa en Forhandling om denne Sag eller at ville gjøre Rede for de Grunde, som have bevæget Administrationen til at flytte den paagjældende Person fra et Sted til et andet. Disse Funktionærer ere beskikkede af Jernbanebestyrelsen og Direktionen, de ere som sagt ansatte i en Lønningssklasse og for en bestemt Gage og ere opsigelige med 3 Maaneders Varjel. De staa altsaa i et temmelig løst Forhold til Administrationen i det Hele taget. Det er, som jeg sagde før: efter Lønningssystemerne have de ikke Ret til at forlange at blive noget enkelt Sted eller at have visse bestemte Forret-